

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cura Salvts, Sivæ De Statu Vitæ Mature ac Prudenter Deliberandi Methodus

Hevenesi, Gábor

Coloniae, 1716

VD18 13912755

Officium Animæ Directoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50144)

alieno subijcit, majus meritum habeat.

Sinè Directoris judicio deliberationem non concludat, minùs circa hanc, vel etiam aliam rem votum emittat.

Præstat unius directioni animam suam committere, quàm plurium. Plures Medici plus obsunt infirmo, quàm profint; unius navis unus debet esse gubernator, ut securè optatum ad portum perveniat; maximè cùm animam hac in re difficiliùs sit dirigere quàm navim. Ars artium est regimen animarum. Nisi DEUS Confessario assistat, nihil tibi proderit ad electionem.

Officium Animæ Directoris.

SE muneri huic aptum judicare, arrogantiæ; ingerere, præsumptionis esse videtur. DEI hoc arcanum est, quem, per quem dirigi velit. Acturus cum deliberante sit prorsus indifferens; nec DEUM præveniat, sed sequatur. Vocatio est lumen DEI, à quo qui aliò declinat, errat. *Omnis plantatio, quam non plantavit Pater cœlestis, eradicabitur. Matth. 15.*

Rem hanc, a qua deliberantis æterna salus pendet, DEO Patri luminum sæpius commendet; multi sub Missa in

Me-

Memento eorum recordantur, quos in anima dirigendos assumpserunt.

Ut melius dirigere possit deliberantem, conetur eum prius non tantum quoad internum animæ statum, sed quoad naturam, talenta, educationem, &c. perspectum habere.

Etiam extra sacrum tribunal cum eodem agat, in rebus spiritus instruat, v. g. utiliter communicandi, librum spirituales legendi modum doceat; hortetur ad frequentanda Sacramenta, usum mortificationum, opera devotionis &c.

Frequens cum Cliente locutio utilior erit, quam diuturna; unâ vice præstat solum de una re agere; nec enim omnes ita capaces sunt, ut plura disparata simul capiant, & retineant. Zelosi Confessarii faciunt sibi catalogum materiarum & ordinem, de quibus agere cum pœnitentibus velint.

Utilius etiam cum deliberante aget Director, si hunc ille ultrò accedat, aut occasio se aliunde offerat, quam si vocetur; nam si ex meditato eum vocari curet, putare poterit, se captari. Ad quod evitandum puto non danda esse deliberanti munera, nisi fortè ad
Spi-

Spiritus augmentum utilia, ne putet, vel jactet se inescari; aliis proinde modis, non adulatoriis & mollibus, sed feriis sui Clientis affectum conservare studeat, qui proderit, ut ejus ductum libentius sequatur.

Primum jubeatur deliberare, an in sæculo manere velit. Secundum, an Ecclesiasticum statum assumere præstet. Tertium, an Religiosus ordo ingrediendus? deinde hac factâ determinatione, primò deliberandum proponat illi, qui v. g. sæcularem statum elegit, an militiæ? an œconomix? an Juris vel Medicinæ studio, &c. se addicere velit. Vel si Religio illi præplacet, investigandum qualis Religio assumenda?

Suadeatur deliberanti, ut rationes, quibus ad hunc, præ aliis statum eligendum permotus sit, scripto adnotet, uti & illas, ob quas alios status sibi non judicat convenire.

Non statim cuique impulsui credendum, permittendus est longiori tempore negotium hoc & rationes expendere; juvabit etiam eidem quædam contra illum statum, quem deliberans eligere vult, objicere; ita tamen ut

po-

positivè nullum ei statum, maximè verò nullam Religionem dissuadeat.

Conetur is ejus motiva discernere, an à DEO, an ab amore proprio, vel dæmone sint profecta? réque diu coram DEO consideratâ suum ei consilium aperiat, memor: quòd hanc animam, quam DEUS ejus curæ tradidit, etiam ab eodem sit repetiturus.

Si omnibus perpensis judicet vocationem esse à DEO, eligatur dies, quâ deliberans conclusionem à se factam DEO offerat, proque ejus executione gratias petat.

Directoris erit hunc contra tentationes armare, ac ad statum electum per exercitationes illi proprias eum sensim disponere. Religiosum statum ingressuro ejus difficultates explicandæ; suadendæ tales corporis mortificationes, quæ illi statui præscriptæ sunt, ne nova deinde omnia videantur.

Vocatio debet esse à DEO.

Quis hominum intelligere potest viam suam?
Prov. 20.

DEUS absquète, qui hæc legis, ab æterno felicissimus, omnem omnino perfectionem & beatitudinem in se